

Neděle 21.6.2015 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou...“ (1K 15,10)

Při pohledu na svůj život vidíme řadu věcí, které jsme dokázali a které se nám podařily. Máme doma sbírku vysvědčení, která začíná 1.třídou a končí výučním listem nebo vysokoškolským diplomem. Někdo kromě toho postaví dům nebo je za ním vidět jiné životní dílo. Jako křesťané ovšem hodnotíme život ještě z jiného úhlu a uznáváme hodnoty, které souvisí s Božím jednáním v našem životě. Tak nám to připomněl ap. Pavel svým vyznáním. Když shrnuje ve svém dopise Kristovo evangelium a započítává se mezi jeho posly, nemluví o svých zásluhách a svých schopnostech, nýbrž vyzvedává Boží milost. *„Milostí Boží jsem to, co jsem“*. Kdyby se Bůh nad ním nesmiloval, kdyby neodpustil jeho hříchy, jeho život by vypadal úplně jinak. Boží milostivé jednání v jeho životě proměnilo jeho život, jeho osobnost....

1. Příběh o milosti

K dnešnímu tématu chci uvést jako ilustraci příběh z románu *Bídníci* francouzského spisovatele Victora Huga. Ten vypráví příběh Jeana Valjeana, který byl za krádež chleba odsouzen k 19 rokům nucených prací. Z tohoto muže se stal během doby věznění drsník, zlý a obávaný muž. Když byl propuštěn na svobodu, jako trestanec hledal složitě nocleh a úkryt před špatným počasím. Nakonec ho k sobě přijal jeden katolický biskup. Jean Valjean ovšem v noci nespál, ale až biskup a jeho sestra usnuli, vyšel ze svého pokoje, našel ve skříni stříbrné přibory a s nimi utekl. S ukradeným stříbrem ho chytli policisté a chystali se ho uvěznit na doživotí. Když policisté přišli se spoutaným vězněm k biskupovi, ten reagoval na návštěvu způsobem, který hlavně zloděje Valjeana i policisty strašně překvapil. *„To jste vy? To jsem rád, že vás vidím! Dal jsem vám přece i stříbrné svícny a vy jste si je nevezal?!“* Jean Valjean nevěřičně koukal, když laskavý biskup vysvětloval policistům, že Valjean není zloděj a že stříbro dostal od něho jako dar. Když muži zákona odešli, dal biskup Jeanu Valjeanovi stříbrné svícny se slovy: *„Nikdy nezapomeňte, že jste mi slíbil, že peníze za stříbro použijete na to, abyste se stal čestným mužem.“* Spisovatel V. Hugo ukazuje na sílu biskupova činu, který s kriminálním jednáním jednal Kristovsky a ne tak, jak by podle pravidel spravedlnosti zasloužil. Nečekané setkání s (nezaslouženým) odpuštěním roztavilo Valjeanovu tvrdost a zrušilo jeho obranné mechanismy. Pod vlivem obrovské milosti, které se mu dostalo, se rozhodl, že bude pomáhat lidem, kteří jsou v nouzi. Velkorysé odpuštění bez pokání a milost v něm vytvořilo prostor k proměně a probudilo nový život. Tolik literární obraz vlivu odpuštění na lidský život.

2. Boží milost jako nepochopitelný dar

V Bibli najdeme skutečný příběh Saula, který jako věřící Žid vedl spořádaný život. Ve své mladické horlivosti se dal do služeb židovské rady v Jeruzalémě a pomáhal potírat víru v Krista, která se tehdy mezi lidmi šířila. Naivně si myslel, že slouží Pánu Bohu, když zatýká Ježíšovy učedníky. Měl na to „papíry“ a všechno vypadalo v pořádku. Až na jedné výpravě za křesťany do Damašku zažil něco neuvěřitelného. Saula zastavilo ostré světlo, on spadl z koně a oslepl a slyšel u toho své jméno a varování. Ten „Někdo“, kdo se mu postavil do cesty, se představil jako Ježíš Kristus a Saul se dovídá, že pronásledování křesťanů se Pánu Bohu vůbec nelíbí. Od té chvíle se jeho život radikálně změnil: stává se Ježíšovým učedníkem a služebníkem, ze Saula se stává Pavel. To je jeho první setkání s Boží milostí a začátek nového života. – Ježíš Kristus ho nezabil za všechno to příkoří vůči křesťanům, nepotrestal ho

ochrnutím, aby si navždy pamatoval, jak se tehdy mýlil... Nemusel ani nejdřív odčinit své špatné skutky, aby mohl začít znovu. Ježíš Kristus mu odpustil jeho pomýlení a Pavel to přijal jako nezasloužený dar a příležitost ke změně. Dosud znal jenom nemilosrdný „zákon“, který se snažil naplňovat. Způsob, jakým Ježíš Kristus s ním jednal, byl naprosto neznámý, nečekaný a Pavla šokoval! – Pavel to ví, opakuje si to pro sebe a připomíná to křesťanům. Milost je zachraňující a hnací silou křesťanova života! Bez Boží nekonečné a bezpodmínečné milosti by se v Pavlově životě nic nezměnilo.

3. Moc Boží milosti a lásky

Kdo je zasažen Boží milostí jako Pavel, ten se nemůže chovat jako předtím. Ten už chce žít podle pravidel milosti pořád. Tak si to náš Pán Ježíš Kristus přeje, aby Boží milost, Boží odpuštění zasáhly celou naši bytost a proměnily nás. Ve společenství Kristovy církve takto proměněných lidí chce Bůh svou milostí vládnout v životech všech věřících. V prostředí milosti tvrdá lidská srdce měknou, není tam místo pro přísné a tvrdé zákonictví a záslužnictví. Lidé se navzájem laskavě přijímají a je mezi nimi láska bez předsudků a podmínek. V takovém ovzduší Boží milosti a lásky se všichni cítí dobře, protože jsou přijímáni takoví, jací jsou, ne na základě lidských požadavků. Prožívají uzdravení životních traumat a zranění. Láska od Boha, laskavost a dobrota působí na lidská srdce jako balzám, povzbuzuje a posiluje.

Nevím, jestli si umíme něco takového představit. Ale určitě po takovém ovzduší milosti a společenství přijetí všichni v hloubi duše toužíme. Celou dobu, co jsme věřící, nás Pán Ježíš k takovému životu vede. Heslo „*Sola gratia – pouhou milostí*“, které patří k reformačním objevům, je životním krédem Ježíšových učedníků. Všechny výzvy evangelia a apoštolské napomínání směřují k tomu, aby se člověk, který věří v Ježíše Krista, celým srdcem otevřel pro působení Boží milosti a dovolil, aby ho cele proměnila... Ukřižovaný a Vzkříšený Kristus jednou provždy naplnil požadavky Božího zákona a před námi otevřel dosud neznámý prostor pro život v milosti, svobodě, lásce a pravdě. Sv. Večeře Páně je slavností hříšníků, kteří na sobě prožili moc Boží milosti a kteří se rozhodli jít s Kristem a se spolukřesťany touto cestou. Své kázání chci dnes ukončit modlitbou za to, aby Pán Ježíš mezi námi vypůsobil nové věci. *Pane, smiluj se nad námi, uzdrav a obměkči naše tvrdá srdce a osvobod' nás od zákonictví. Ať v našich životech a mezi námi vládne tvá milost a tvůj Duch svatý! AMEN.*

Bronislav Kaleta